

שמי שנתן לנו את המקום היה ביכלל

עונה אחרונה בדייקליה

לאווירה המיוחדת של המקום הוסיפה אישיותו של דיגלי. האיש שעסק רק לפני זמן קצר בענייני ביטחון רציניים, עשה תפנית של 90 מעלות והפך לביטניק. הניזון משמש וים. חבריו הרבים, שאותם רכש ב־22 שנות שירותו הצבאי, לא שכחו אותו. רבים מהם מילאו יחד עם אורחים

המקבלת נאוה חלימי, העור בדה בקבלה, היא אחת היפהפיות שבמקום. נאוה נמצאת עדיין בחופשת השיחרור שלה מהצבא.

אחרים את 40 הבוגגים שבמקום. התנאי היחיד שהציב דיגלי לאורחיו היה — לעשות חיים.

אולם השימחה לא נמשכה זמן רב. הרי מקום פעל בקושי במשך שתי עונות קיץ, ואז נחתו עליו הסכמי קמפ־דייוויד. "פת" אום הסתבר, שמי שנתן לנו את המקום

הבוים אלוף מישנה (מיל.) מנחם דיגלי, ששירת בעבר באיוור, עשה תפנית של 90 מעלות והפך לביטניק הניזון משמש וים.

בת האלוף

גילי פורג, בתו של היועץ הצבאי של ראש־הממשלה, אפרים (פרוייקה) פורג, משתופת על החוף. פרויקה, כמו אישי ביטחון רבים אחרים, הוא ידו של מנחם דיגלי. פרויקה לא יכול היה להגיע ושלח את בתו תחתיו. למטה: מיכל משחקת מסקות.

היה בכלל סוחר ברכוש גנוב, סיפר דיגלי בן ה־42. "כדי לפתוח את הדייקליה היה צורך לקבל אישור מארבעה משרדי־ממ"ש שלה שונים. אחרי שעברנו את כל הבירוקרטיה הזאת, התברר שתאום שבעלי־הבית כאן הם המצרים, ושאנחנו צריכים לעזוב. זה נפל עלינו כרעם ביום בהיר." השטח יוחזר למצרים אמנם רק ב־אפריל 1982. אולם דיגלי החליט לא להישאר עד הרגע האחרון: "הבן־אדם צריך גם לדאוג ולתכנן מה הלאה." כך קרה שדיגלי פתח הקיץ את הדייקליה, ואם לא יתחולל שינוי בלתי צפוי — תהיה זאת העונה האחרונה.

האורחים שהגיעו השנה לפתיחת העונה חששו למצוא את דיגלי שבור, למראה יציר כפוי, שנועד להיעלם. אך הם מצאו שם את אותו הדיגלי, את אותה רוח־קרב, כפי שהיתה בפתחה רבת־התיקוה. במבט חודר אפשר להבחין אמנם, שקצת קשה לו על הלב, אבל בניגוד לאווירה העכורה בימית השכנה, לא פסקה השימחה בפנינת הנופש אפילו לרגע. ועל זה דיגלי אינו מוכן לוותר.

(המשך בעמוד 60)

ששיבש בין הרגליים משחקים על החוף אשת יחסי־הציבור בינה דיימונד וידיד המסתתר מאחרי במשך היום על החוף. בליה עוברת הפעילות לבר שאותו מנהל דיגלי, ולרחבת הריקודים הסמוכה אליו.